

1968 – 2018

Příloha Budišovského zpravodaje 4/2018

21. 12. 2018

Vznik skautingu

Počátek historie světového skautingu sahá do období před 1. světovou válkou. Prvním průkopníkem byl spisovatel, malíř a lovec Ernest Thompson Seton, který organizoval hnutí „Woodcraft Indians“ v Americe. Zde učil členy pozorování, životu v přírodě a zákonům skautů. Za zakladatele světového skautského hnutí je však považován sir Robert Baden-Powell, který v Anglii od r. 1907 hlásal splynutí s přírodou a který rozvinul Setonovy myšlenky. Vytvořil systém a nazval jej „scouting“, a ten se stal vzorem pro vytváření podobných organizací po celém světě. V Čechách zakládá profesor A. B. Svojsík první skautský oddíl v roce 1911 po návštěvě Anglie, kde si ověřoval tyto nové výchovné metody. Poté se pouští do překladu knihy R. B. Powella „Scouting for Boys“, jež tvoří základ výchovy anglických skautů. Brzy však zjišťuje, že se nedá přeložit bez úpravy aplikovat na české poměry, a proto píše knihu „Základy junáctví“, kterou dokončuje v květnu r. 1912. Zde formuje základní principy výchovného systému skautingu, které zůstávají v platnosti i dnes po více než sto letech.

Myšlenky skautingu si po letech od svého vzniku našly cestu i do našeho městečka. Na podzim roku 1968 se v Budišově objevují první junáci.

Jak to všechno v Budišově začalo?

Jak se píše v kronice, můžeme za oficiální den vzniku považovat 18. říjen 1968, kdy bratr Alois Kubíček navštívil oblastního velitele Junáka v Třebíči bratra JUDr. Jana Laštovičku, aby s ním prohodil podmínky pro vznik junáckého oddílu v Budišově. Výsledkem rozhovoru bylo uspořádání „BESEDY o JUNÁCTVÍ“, za účasti junáků a činovníků z Třebíče. Na besedě bylo pohovořeno o významu a náplni junáckého hnutí a předvedeny ukázky z praktické činnosti a dovednosti junáků. Tato beseda se uskutečnila 2. listopadu 1968 v zasedací místnosti Místního národního výboru v Budišově. (Dnes bytovka čp. 110).

Tomu však již předcházela samostatná činnost tvořícího se junáckého oddílu pod vedením bratra Aloise Kubíčka. Prvními členy oddílu se stávají Milan Boček, Vlastimil Kozlíček a Jaroslav Klíma, kteří postupně získávali další zájemce o Junáka. Po besedě se postupně přihlašují i starší chlapci – Milan Dvořák, Karel Suchánek, Zdeněk Sláma a Josef Kazda, kteří se stávají rádci vznikajících družin Rysů a Vlků. Současně vzniká i dívčí družina Pivoněk, která se stává základem pro založení samostatného dívčího oddílu pod vedením sestry Hedviky Lisé. Prvními členkami se staly Jarmila Večeřová, Dagmar Slámová, Jarmila Šlezingerová, Olga Lysá, Hana Doležalová, Ivana Rybníčková, Hana Suchánková, Dagmar Svobodová a Ilona

Guthová. Další dívčí družina vzniká z nejmladších světlušek pod názvem Sedmikrásky.

Družina Rysů 24. 12. 1968

Velmi důležité pro činnost družin a oddílů bylo získání klubovny, kterou se stala dřevěná chatka na Věteráku. Tu nám ochotně zapůjčil pan Rybníček, který tehdy na Věteráku s rodinou bydlel. Chatka sloužila jako skladiště náradí pro práci na zahradě, proto se muselo vše nejprve vystěhovat a uklidit. Po týdnu práce byla chatka obyvatelná a mohla sloužit jako klubovna. Schůzky družin zde probíhaly skoro každý všední den, učili jsme se vázat uzly, plnili body nováčkovské zkoušky a zdokonalovali se v ostatních skautských dovednostech, hráli různé hry a učili se zpívat junácké a trampské písně. Na kytaru se je nejprve naučil vedoucí a pak se přidávali ostatní. Společně jsme podnikali oddílové výpravy do okolí – na Liščí skály, do Špice, na Dub, při kterých jsme si prakticky vyzkoušeli znalosti a dovednosti, které jsme se naučili na družinových schůzkách.

Na veřejnosti jsme se prezentovali při Mikulášské nadílce, sběru starého železa a papíru. Rovněž jsme vystupovali na oslavách MDŽ, kde jsme zazpívali několik písní, zasoutěžili si s účastníky oslav a předvedli několik scének. Celkově mělo naše vystoupení velký úspěch. O své činnosti jsme pravidelně informovali veřejnost ve vývěsní skřínce, která byla umístěna na budově bývalé spořitelny a hasičky.

Družina Pivoněk 14. 3. 1969

Družina Lišáků 5. 4. 1969

Založení střediska

Dne 13. 3. 1969 se uskutečnila schůzka vedoucích oddílů z Budišova a Hostákova, na které bylo ustaveno Středisko Junáka Budišov, v pořadí již šesté v okrese Třebíč. Vůdcem střediska se stal bratr Jaroslav Habeš-Jaris, jeho zástupkyní sestra Jitka Svobodová (oba z Hostákova), hospodářem byl bratr Alois Kubíček-Grizzly a zdravotníkem sestra Hedvika Lisá. Středisko sdružovalo při založení 1. oddíl junáků Budišov, 1. oddíl skautek Budišov, 1. smečku vlčat Hostákov a 1. roj světlušek Hostákov. V průběhu roku 1969 se k nim ještě přidal 1. oddíl junáků Velké Meziříčí a 1. oddíl skautek Velké Meziříčí, které později ze střediska odešly a vytvořily nové středisko ve Velkém Meziříčí.

Po obnovení činnosti v roce 1990 ve středisku působily tyto oddíly: 1. oddíl junáků Budišov, 1. oddíl skautek Budišov, 2. oddíl junáků Budišov, 2. oddíl skautek Budišov, 1. oddíl junáků Hostákov, 1. oddíl skautek Hostákov. Koncem roku 1990 se středisko rozrostlo ještě o 1. oddíl Hartvíkovice. Zároveň vzniká i klub oldskautů č. 557, který sdružuje nejstarší skauty a skautky střediska. V letech 1992–1993 mělo středisko nejvyšší počet členů v historii. V následujícím roce postupně ustává činnost 2. oddílů junáků i skautek. Několik junáků a skautek pak přechází do 1. oddílů, kde pokračují ve své skautské činnosti. Poté končí i rodinný oddíl Štefániků v Hartvíkovicích a v Hostákově se slučuje oddíl junáků a oddíl skautek do jednoho oddílu. Po letním táboře v roce 1997 ukončuje svoji činnost i tento oddíl a ve středisku pak zůstává 1. oddíl junáků Budišov, 1. oddíl skautek Budišov, 1. oddíl roverů a rangers Budišov a klub oldskautů č. 557. Tyto oddíly nadále ve středisku působí. V roce 2005 zaniká středisko Junáka Ostrov v Koutech a poslední funkční oddíl přechází pod naše středisko a připravuje letní tábor v roce 2006, který se však nakonec neuskutečnil, a to byl definitivní konec Junáka v této obci.

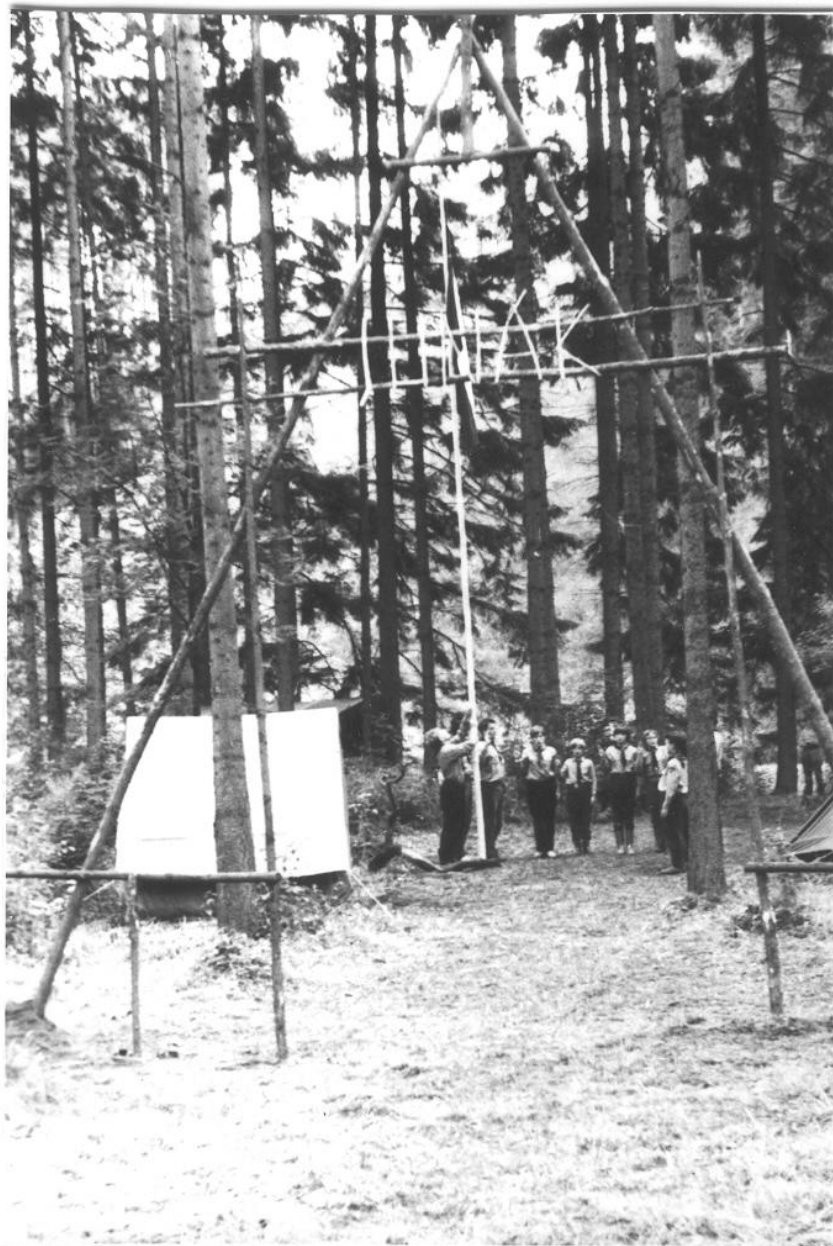
Nyní se vraťme zpět do roku 1969. Další činnost našich oddílů na jaře pak směřovala k vyvrcholení celoroční činnosti – k letnímu táboru.

První tábor

První tábor budišovských oddílů se konal od 29. 6. 1969 do 6. 7. 1969 na tábořišti u řeky Oslavy, asi kilometr nad Řihákovým mlýnem. Tábor vedl bratr Alois Kubíček a zúčastnilo se jej 21 junáků a skautek z obou oddílů, kteří zde prožili nezapomenutelné zážitky z prvního táboření.

Po táboře pokračovala další běžná činnost oddílů – družinové schůzky, přibírání nováčků a vytvoření další chlapecké družiny Jestřábů. Pořádali jsme další výpravy –

na Wilsonovu skálu u Hartvíkovic, na hadcovou step u Mohelna a rozhlednu Babylon u Kramolína, do Zahradiště.

Ranní nástup

Na Wilsonově skále

Pohled z Wilsonky dolů na dnes zatopené údolí Jihlavy

Zúčastnili jsme se opět Mikulášské nadílky a oslav MDŽ. Největší akcí pro veřejnost byla „JUNÁCKÁ BESÍDKA“, která se uskutečnila 22. 2. 1970 v sokolovně. Ve více než dvouhodinovém programu, naplněném scénkami, písničkami a soutěžemi, se kromě našich junáků a skautek představili i hosté z oddílů v Hostákově a z Velkého Meziříčí. Všem pak byl odměnou závěrečný dlouhotrvající potlesk publika.

Soutěž junácké zdatnosti

Okresní rada Junáka v Třebíči uspořádala ve dnech 23.–24. 5. 1970 v areálu autocampingu Poušov a jeho okolí soutěž junácké zdatnosti vličit, světlušek, junáků a skautek, které se zúčastnilo více než třicet hlídek všech oddílů středisek okresu. Náš oddíl vyslal do soutěže jednu hlídku junáků pod vedením Milana Bočka-Bobra. Hlídku dále tvořila družina Lišáků – Jiří Pavlas, Aleš Mareček, Ladislav Syrový, Milan Kozlíček a Jaroslav Klíma.

Naše hlídka

Jednotlivé disciplíny byly následující – Tělovýchovná rozevička; Střelba ze vzduchovky; Překážkový běh a hod granátem; Znalost přírody; První pomoc; Lehkoatletický čtyřboj; Orientační závod se soutěžními úkoly; Překážkový běh; Signalizace; Vystoupení u táborového ohně; Stavba stanu; Střelba lukem a Vaření. Po sečtení všech výsledků se hlídka umístila jako sedmá z dvanácti hlídek junáků, což

bylo pro nás vynikající umístění, neboť prvních šest hlídek bylo z oddílů s dlouholetou junáckou tradicí.

Ochutnávání polévky

(Podle rozhodčích nejchutnější bramboračka ze všech)

V červnu 1970 jsme stihli ještě před táborem výpravu do Kralic a Jinošova, kde na zámečku Schönwald bývala po II. světové válce Lesní škola Junáka.

Letní tábory Svítílov

Tábory se uskutečnily na stejném místě jako v loňském roce, tedy opět nad Řihákovým mlýnem u řeky Oslavy. Proběhly ve dvou bžích za účasti junáků a skautek z oddílů v Budišově a Hostákově. Ve dnech 4.–18. 7. 1970 proběhl chlapecký tábor, který vedl bratr Jaroslav Habeš-Jaris z Hostákova, následoval dívčí tábor od 18. 7. do 1. 8. 1970 pod vedením sestry Marie Holasové. Bohužel toto byly na dlouhou dobu poslední opravdové junácké tábory. Proč Svítílov? V okolí tábora se nacházelo mnoho starých pařezů, které v noci fosforeskovaly a tím nám svítily na cestu při nočních hrách.

Účastníci tábora Svítlov 70

Na výpravě do Velkého Meziříčí

Střediskové zájezdy

Protože jsme si při své junácké činnosti vydělali nějaké peníze, které jsme chtěli i jako junáci utratit, rozhodlo vedení střediska o uskutečnění autobusového zájezdu do Prahy a okolí. Zájezd byl dvoudenní (22.–23. 8. 1970) – v sobotu pobyt v Praze, kde jsme navštívili Vítkov, Vyšehrad, Petřín, Staroměstské náměstí s orlojem, Hradčany, dále Technické muzeum, Letiště Ruzyň a Václavské náměstí, odkud jsme odjeli na ubytovnu v Kobylisích, kde jsme přenocovali. Nedělní dopoledne jsme strávili v zoologické zahradě, odkud jsme odjeli na Karlštejn. Po prohlídce hradu jsme pokračovali na Slapskou přehradu a pak na Konopiště, které jsme si prohlédli jen zvenku, neboť jsme tam přijeli a zámek byl již zavřen. Z Konopiště jsme se vydali již na cestu domů, zastavili jsme se ještě na večeri v Pelhřimově a do Budišova přijeli chvíli před půlnocí. Jen tak pro zajímavost, tehdejší ceny vstupenek byly velice lidové – Petřín (rozhledna a zrcadlové bludiště) 5,- Kčs, Technické muzeum 1,- Kčs, Pražský hrad (Obrazárna, Klenotnice, Hrobka českých králů, Královský palác, Bazilika sv. Jiří a Daliborka) 2,- Kčs.

Položený věnec u hrobu zakladatele Junáka na vyšehradském hřbitově

Po zaplacení zájezdu do Prahy zbyly ve střediskové pokladně peníze ještě na jeden zájezd, tentokrát jsme zamířili 26. 9. 1970 do krajského města Brna. Nejprve jsme se vydali pěšky do centra – na náměstí Svobody, ulici Českou, přes náměstí Rudé armády (dnes Moravské náměstí) na Roosewellovu třídu, Malinovského náměstí a dále kolem autobusového nádraží u hotelu Grand a vlakového nádraží ke hrobce kapucínů. Po její prohlídce jsme pokračovali na Špilberk, kde jsme navštívili kasematy a muzeum. Ze Špilberku jsme šli k radnici s krokodýlem a kolem. Odtud jsme odjeli autobusem na Brněnskou přehradu. Motorovou lodí jsme absolvovali plavbu do Veverské Bítýšky a zpět, na což někteří vzpomínají dodnes, neboť ochotný kapitán je nechal kormidlovat loď. Z přehrady jsme se přesunuli do nedaleké zoologické zahrady, kde jsme setrvali až do zavírací hodiny. Po ukončení prohlídky jsme pokračovali autobusem na Kraví horu, kde se nachází hvězdárna a planetárium. Protože nám nepřálo počasí (bylo zataženo), nemohli jsme si prohlédnout dalekohledem hvězdy, tak zůstalo jen u prohlídky planetária a přednášky astronoma. Poté jsme se již vydali na cestu domů.

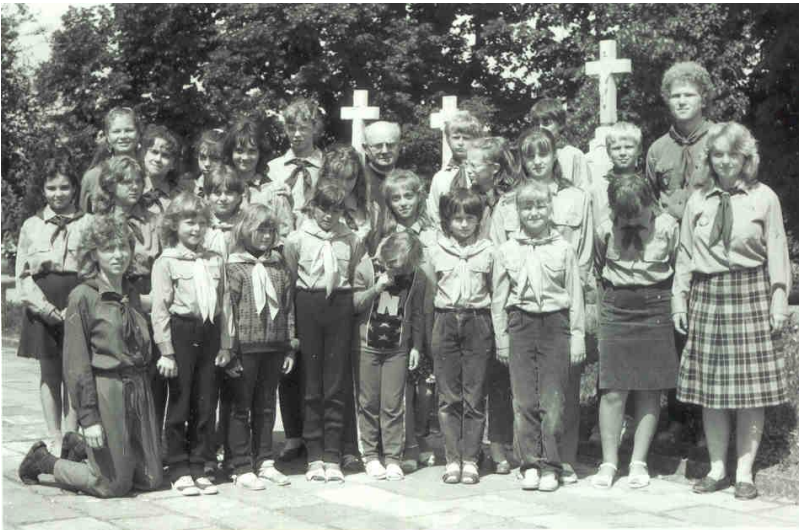
Oba zájezdy za těžce vydělané peníze se vydařily, všem účastníkům se moc líbily a viděli jsme toho opravdu hodně, jak v Praze, tak i v Brně.

Zakončení oficiální činnosti Junáka v roce 1970

24. 6. 1970 se v Třebíči uskutečnila ustavující konference PO SSM okresu Třebíč, která sloučila dvě tehdejší hlavní dětské organizace Československého Junáka a Československého Pionýra do jedné. V rámci jednotné organizace jsme byli vedeni nejprve jako Junáci-Táborníci, pak už slovo Junák z názvu muselo být vymazáno a zůstal název Táborníci, který také brzo zanikl, a zůstala jen PO SSM, která postupně vytvářela Pionýrské skupiny při každé Základní devítileté škole. Přesto náš oddíl pokračoval v junácké činnosti až do roku 1973 a po celou dobu jeho činnosti existovala pouze Pionýrská skupina Budišov. Teprve po jeho zániku vzniká Pionýrská skupina při ZDŠ Budišov jako poslední v okrese Třebíč. Za účasti většiny členů bývalého junáckého oddílu se v roce 1971 uskutečnil letní (ještě poloskautský) tábor u rybníka Dolní Mrzatec u Mrákotína. V roce 1972 na stejném místě to byl již podle názvu „pionýrský tábor“ s podporou 1. brněnské strojírny Třebíč a úplně poslední akcí původního junáckého oddílu byl putovní tábor v červenci 1973 v Českém ráji. Tím se uzavírá první část junácké historie v Budišově.

Rok 1990 – obnovení činnosti

Se změnami v celé naší společnosti v listopadu 1989 nastaly počátkem roku 1990 vhodné podmínky i k obnovení junácké činnosti v Budišově a jeho okolí. Skautskou pochodeň pozvedl tehdejší budišovský farář P. Slabý, který založil oddíl se zdůrazněnou náboženskou výchovou. S rozrůstající se členskou základnou došlo záhy k jeho rozdělení na 2. oddíl junáků a 2. oddíl skautek. Prvními vedoucími těchto oddílů byli Josef Janoušek, František Pospíšil, Pavla Janoušková, Vladka Bačáková a Míla Ujčíková, kteří se za vydatné pomoci P. Slabého pustili do zdolávání prvních krůčků na skautské stopě.

První dvojkaři

Počátkem roku 1990 obnovil svoji činnost i 1. oddíl junáků Hostákov a 1. oddíl skautek Hostákov, a tím byly naplněny podmínky obnovení junáckého střediska v Budišově. Na ustavující schůzce střediska 610.06 Budišov byl jako jeho vůdce potvrzen br. Jaroslav Habeš-Jaris. 22. dubna 1990 za účasti předsedy ORJ br. JUDr. Laštovičky a vůdce střediska br. Habeše obnovil svoji činnost i 1. oddíl Junáků Budišov. Jeho vedoucími se stali odchovanci střediska z let 1968–70 br. Ing. Milan Boček-Bohr a br. Vlastimil Dvořák. Prvními členy oddílu se tak staly jejich děti, které se spolu s dalšími svými kamarády a kamarádkami vydaly vstříc novým dobrodružstvím na junácké stezce.

Koncem roku 1990 se ke středisku přičlenil i skautský oddíl rodiny Štefániků z Hartvíkovic a tak překročil počet členů střediska magické číslo 100. Tím byl završen proces obnovy skautské činnosti v Budišově a okolí.

Skautský rok

Každý skautský rok je naplněn rozmanitou činností. Děti všech věkových kategorií získávají na družinových schůzkách a oddílových akcích junácké dovednosti a znalosti, seznamují se s poskytováním první pomoci a základní zdravotvědou, poznávají přírodniny a přírodu, sportují, připravují se na junácké soutěže – Závody vlčat a světlušek, Svojsíkův závod pro junáky a pro skautky O vlajku náčelní. Každoročně pak probíhají na podzim soutěže Indiánského léta. Rovněž se zúčastňují dalších různých akcí pořádaných oddíly, středisky nebo radami Junáka. Koncem školního roku se připravujeme na tábor. V době po revoluci, kdy ještě po ránu a večer jezdily vlaky, jsme několikrát ročně vyráželi za poznáním na jednodenní výpravy do okolí.

Junáci při svěcení obecního praporu (2002)

Zimní výprava (2003)

Petanque (2004)

Soutěžní odpoledne v klubovně (2006)

Na Exzodu v Chotěboři (2006)

Při kladení věnců – 100 let republiky

Tábory

Jsou vyvrcholením celoroční činnosti oddílů. Děti si zde ověřují nabyté znalosti při praktickém celodenním zaměstnání. Učí se pobytu v přírodě, nebát se při noční hlídce, důvěře v kamarády a mnoho dalšího včetně umění postarat se sám o sebe a někdy i o druhé. Aby se tábor vydařil, vyžaduje jeho příprava obrovské úsilí vedoucích již dlouho před jeho začátkem. Základem je výběr tábořiště – na Oslavě i u Mrákotína byly výborné podmínky. U Svatoslavi byl tábor v pěkném prostředí, ale koupání bylo hrozně daleko, proto jsme hledali místo, kde bude k vodě blízko, neboť tábor a koupání patří k sobě. Takové místo jsme našli u Znětínského rybníka v Pavlově, kde se nám moc líbí – jezdíme sem každoročně již od roku 1992. Měli jsme tábory stálé i putovní, malé i velké podle počtu účastníků, ale vždy nádherné a neopakovatelné.

Zde je jejich přehled. Kdyby se někomu zdály být názvy táborů nesrozumitelné, tak jen pro vysvětlení. Název tábora je složen z počátečních písmen nebo slabik jmen družin na táboře, následuje místo konání tábora, pořadatel a poslední údaj v řádce je počet účastníků. Bohužel, některé údaje se nepodařilo z různých důvodů dohledat.

První porevoluční táborníci (Svatoslav 1991)

Přehled táborů

1969		Oslava	oddílový	22
1970	SVÍTILOV	Oslava	chlapecký střediskový	21
	SVÍTILOV	Oslava	dívčí střediskový	18
1971	BŘÍZKA	Mrákotín		
1972	RYJELERASY	Mrákotín		
1973		Český ráj	putovní oddílový	9
1990		Dalešice	2. oddíly	
1991	ORPATYPU	Svatoslav	středisko	32
1991	JIŽNÍ ČECHY	Jižní Čechy	Hartvíkovice	
1992	SVIPURA	Pavlov	středisko	29
1992		Pavlov	2. oddíly	
1992	JIŽNÍ ČECHY	Jižní Čechy	Hartvíkovice	
1993	HAKAMOPA	Pavlov	středisko	35
1993		Pavlov	2. oddíly	
1993	JIŽNÍ ČECHY	Jižní Čechy	Hartvíkovice	
1994	KŘOSYČOKIBO	Pavlov	středisko	41
1994	JIŽNÍ ČECHY	Jižní Čechy	Hartvíkovice	
1995	MRALSYP A	Pavlov	středisko	42
1996	KLOŠNEDEPEK	Pavlov	středisko	45
1997	SCATEŽENEŠA	Pavlov	středisko	52

1998	EMKÁFREMA	Pavlov	středisko	41
1999	HAJEVIJE	Pavlov	středisko	42
2000	VRSTOBEČMEKO	Pavlov	středisko	54
2001	ZUTUKEVE	Pavlov	středisko	44
2002	DRAŽAPULA	Pavlov	středisko	45
2003	SRCIKORA	Pavlov	středisko	37
2004	ORKATUSLAN	Pavlov	středisko	53
2005	ŽRAMROGEŠKO	Pavlov	středisko	45
2006	BRMOMÝVL	Pavlov	středisko	48
2007	KOŠTICHASO	Pavlov	středisko	47
2008	KLÍHLEMELI	Pavlov	středisko	45
2009	HYLVITCHOJA	Pavlov	středisko	43
2010	KOLALOKA	Pavlov	středisko	45
2011	ALMUČUSU	Pavlov	středisko	43
2012	GRILIDI	Pavlov	středisko	36
2013	SOBUPAN-MUBAPI	Pavlov	středisko	35
2014	PSOTULE	Pavlov	středisko	24
2015	ŠIKAKO	Pavlov	středisko	29
2016	NUKOTAČI	Pavlov	středisko	38
2017	HROHROMEPLA	Pavlov	středisko	42
2018	KRAKOVEL	Pavlov	středisko	48

Táborový karneval 1992

Jízda králů (tentokrát královen)

Úplně plné kánoe

Pohled na tábor z letadla (1997)

Legendární závody na koloběžce (1999)

I na táboře se dá lyžovat (2004)

Jezdec na netradičním oři (1998)

Účastníci tábora 2017

Junácké závody

Od obnovení činnosti Junáka vyhláší Ústřední rada Junáka závody s celostátní působností, při kterých si soutěžící družiny ověřují svoje znalosti, dovednosti i sportovní zdatnost – v lichých letech pro junáky (11–15 let) Svojsíkův závod a pro skautky (11–15 let) Závod o vlajku náčelní. V sudých letech probíhají pro nejmladší (1.–5. třída) Závody vlčat a světlušek. Nejprve se koná okresní kolo, z kterého postupuje vítěz a druhý v pořadí do kola krajského. V kraji Vysočina tak soutěží deset družin a vítěz postupuje do kola celostátního.

Družiny z našeho střediska se také zapojují do těchto soutěží. První účast v okresním kole Svojsíkova závodu v roce 1991 nedopadla zrovna nejlépe, ale již o dva roky později družina ve složení Jan Boček-Jean, Martin Lisý-Sisel, Vlastimil Kavalec-Tazi, Marek Jičínský-Číňan, Petr Kozlíček-Viñas a Josef Havlena obsadila druhé místo. Za další čtyři roky jsme byli třetí. Nejlepšího umístění dosáhla družina junáků v roce 2001, kdy zvítězila v okresním kole a postoupila do kola krajského. V tomto roce si také výborně vedla družina skautek, která obsadila druhé místo a rovněž postoupila do krajského kola Závodu o vlajku náčelní. Ani jedna družina zde neztvítězila, a tak do celostátního kola nepostoupila. Do krajského kola ještě postoupila družina skautek v roce 2007.

Družina našich skautek na okresním kole v Budišově (2007)

Až našim světluškám se podařilo v roce 2008 zvítězit v krajském kole a postoupit tak do kola celostátního. Složení této hlídky bylo následující – rádkyně Míša Hortová, dále Dominika Nováčková, Markéta Lavická, Petra Talábová, Lucie Tůmová a Kamila Ležáková. Družina se jmenovala Kobylyky.

Kobylyky před startem

Okresní kolo pořádalo středisko MORAVSKÁ ORLICE z Moravských Budějovic. Motivem závodů se stala výstavba císařské silnice z Vídně do Prahy, kterou měl na starosti pan hrabě sídlící na moravskobudějovickém zámku. Zde také proběhlo slavnostní vyhlášení výsledků okresního kola. Na 1. místě se umístilo středisko SRDÍČKO Třebíč – Šedozelená s celkovým ziskem 194 body, 2. místo Středisko Budišov – Kobylyky se 184 body a 3. místo obsadila ŽLUTÁ PONORKA Třebíč – Zlatá laň se 182 body. Všechny tři hlídky postoupily do krajského kola. Na start krajského kola v Žirovnici, která je proslulá výrobou perleťových knoflíků, nastoupila stejná sestava jako na kolo okresní. Když při losování vytáhla Míša pro nás zatím vždy nešťastné startovní číslo 1, komentoval to Bobr slovy: „Teď alespoň víte, na kterém místě máte skončit“. Osm disciplín protkaných knoflíky absolvovaly Kobylyky jako první a nasbíraly celkem 203 body. Více už nikdo nezískal a tak postoupily jako vítězky krajského kola do celostátního kola. Při závěrečném nástupu převzala rádkyně

Míša od místopředsedkyně Krajské rady Junáka kraje Vysočina PUTOVNÍ VLAJKU, která byla následující dva roky v držení našeho střediska. Celostátní kolo se konalo nedaleko Olomouce v Radíkově, kde soutěžily vítězné hlídky čtrnácti krajů České republiky společně s vítěznou hlídkou z roku 2006. Večer v pátek proběhlo za svítu svíček a pochodní slavnostní zahájení závodů. Při ranním losování startovního pořadí hlídek vylosovala Míša číslo 28 a do závodů jsme nastupovali až v samém závěru. Nervozita z pozdějšího startu se podepsala na úvodních disciplínách. Postupně se však výkon zlepšil, družina získala 284 body, a proto jsme s napětím očekávali naše umístění. Po spočítání výsledků rozhodčími se ještě v sobotu večer konal slavnostní nástup a vyhlášení celkových výsledků. Vyhlásování probíhalo od konce, tedy od patnáctého místa. Hlavní rozhodčí začíná s vyhlásováním – název Kobyly nezaznívá. Je to krásné – nejsme poslední, najednou jsme mezi nejlepšími deseti, pak pět a zároveň porážíme i vítězky z minulého ročníku, které jsou o dva roky starší. Vyhlásování pokračuje – čtvrté místo – Kobyly Budišov – zní verdikt rozhodčích. Před začátkem závodů si takový úspěch nedokázal nikdo ani představit. Blahopřejeme vítězkám z Děčína a po slavnostním zakončení se začínáme rozcházet. Teprve nyní nám to dochází. Kobyly – hlídka světlušek střediska Budišov je v roce 2008 čtvrtá v České republice. Fantastický úspěch, vždyť do této doby to bylo nejlepší umístění soutěžní hlídky z kraje Vysočina v celostátním měření vůbec.

Kobyly při závodě

Kobylky v cíli celostátního kola

Přijetí u starosty po vítězství v krajském kole

Putovní trofeje pro vítěze Závodů včlat a světlušek v Budišově (2014)

Naše klubovny

Jak již bylo řečeno v úvodu, první klubovnou byla dřevěná chatka na Věteráku, ke které se váže oddílový pokřik: „Pytel mouky, hrstka máku, jsme Junáci z Věteráku. Bříza, javor, dub a klen, ničeho se nelekne!“

Druhou klubovnou byl zděný domek naproti Kosteckým, kde dříve bývalo holičství nebo sběrna prádla a šatstva. Zde jsme se scházeli až do ukončení činnosti oddílu v roce 1973.

Po obnovení činnosti v roce 1990 jsme nejprve našli azyl u myslivců (opět jsme začínali na Věteráku). Později jsme na dva roky skončili ve škole. Teprve po přestěhování Společnosti do nových prostor jsme na čas měli s dětmi kde být a kam složit část materiálu potřebného pro činnost. Radost z této klubovny však trvala jen asi rok a půl. Obecní úřad prodal počátkem roku 1995 budovu Telekomu a my se zase vrátili do přírody. Protože takový stav byl pro rozvoj činnosti junáckých oddílů neúnosný, museli jsme jej řešit. Po několika měsících hledání nových prostor se nám podařilo zjistit, že se v Budišově prodává dům v lokalitě pod kostelem, který by byl

pro naši činnost vhodný. Díky sponzorům se nám podařilo zajistit finanční prostředky pro jeho pořízení a koncem roku 1995 jsme se stěhovali konečně do svého. Klubovnu jsme upravili pro své potřeby a dále průběžně pracovali na její celkové opravě. V budově byla zbudována nová elektroinstalace, omítnuty vnitřní prostory, srovnány podlahy do jednotné úrovně a položena dlažba, provedena kompletní výměna střechy včetně krovů a postavena přístavba, kde je kuchyňka, umývárna a WC. V loňském roce jsme provedli výměnu dveří, neboť ty původní již dosloužily. Na příští rok připravujeme generální opravu opěrné zidky za klubovnou.

Klubovna a její obyvatelé

Víte, že

V našem oddíle skautoval také halový mistr Evropy překážkář Petr Svoboda. Jeho sportovní talent se projevoval už ve třinácti letech na táborech v roce 1997, kde jako jediný dokázal přeskóčit potok o šířce blížící se čtyřem metřům.

Nebo herec a nynější reportér České televize Petr Kozlíček-Viñas, který nás bavil svými výstupy a doprovázel na kytaru při mnoha táborových ohních.

Vojenské výcvikové mise Resolute Support (Rozhodná podpora) v Afghánistánu se zúčastnil i kpt. Ing. Vlastimil Kavalec-Tazi.

Na ředitelství nadnárodní banky KBC Bank NV (ČSOB je dceřinou společností této banky) v belgickém Bruselu působí jako finanční analytik Ing. Karel Vít-Charlie.

Různé společenské akce v okolí uvádí táborový bavič Drahoslav Menčík, který rovněž moderuje víkendová odpoledne na Rádiu Vysočina.

Slovo střediskového vůdce na závěr

Před padesáti lety se začala psát historie skautingu v Budišově. Před padesáti lety začala cesta, která nebyla vždy jen příjemná a jednoduchá. Ale díky obětavosti a odhodlání několika generací skautek a skautů se podařilo vybudovat skvělou tradici, která nám vydržela až do dnešních dnů. Tradici, která těší, ale která také zavazuje. Přežili jsme politické zákazy činnosti, nelehké časy obnovy činnosti po sametové revoluci, kdy jsme těžko sháněli základní vybavení a aspoň jednu místnost pro naše schůzky. Přečkali jsme nástup moderních technologií, příležitostí a Wi-Fi signálů, který byl spojený s propadem členské základny.

O to příjemnější je pocit, že naše středisko opět roste, že se dnes vrací bývalí členové na pozice vedoucích. Že za poslední čtyři roky se počet dětí na tábore téměř zdvojnásobil, že v naší klubovně opět probíhají schůzky malých skautek a skautů.

Stojí před námi celá řada úkolů. Čeká nás velká a nákladná oprava dvorku a okolí klubovny. Táborové vybavení po více než pětadvaceti letech služby nutně vyžaduje opravu a výměnu. A v neposlední řadě spousta drobných úkolů a závazků v běžném skautském životě, kde je stále co zlepšovat... Ale výzvy jsou od toho, aby se naplňovaly. A my se jich nebojíme.

Základním stavebním kamenem Junáka byla, je a vždy bude práce dobrovolníků. Lidí, kteří neváhají investovat svůj volný čas, nápady a energii, kus sebe sama, pro druhé. Jejich zásluhou jsme došli až sem. A já vím, že s jejich pomocí budeme i pokračovat. Díky té skvělé partě lidí, kteří mají chuť a vůli pomáhat a předávat dál alespoň část z toho, co dal Junák jim. Za to jim patří obrovské uznání a poděkování, stejně jako jejich předchůdcům a celé řadě našich podporovatelů. Bylo by obtížné zde uvést všechna jména a na nikoho nezapomenout, ale chci zmínit alespoň naše první vůdce po obnově střediska br. Milana Bočka-Bobra a br. Vlastu Dvořáka. Díky nim jsme mohli v roce 1990 začít skautovat a pokračovat v tradici budišovského střediska. A tak pevně doufám a věřím, že i za dalších padesát let bude skautský vůdce budišovského střediska v místním zpravodaji nejen hodnotit sto let skautování v Budišově, ale také směle a optimisticky plánovat budoucnost.

Za všechny budišovské skauty se s vámi loučí a přeje krásný čas vánoční...

Martin Lisý-Sisel, vůdce střediska Budišov

Na rozloučenou jeden moc pěkný pohled na tábor z výšky. Škoda, že letos rybáři Znětínský rybník letnili, plocha rybníka by byla o mnoho větší. Do dalších let přeji našim junákům a skautkám mnoho úspěchů při soutěžích a hodně podobných krásných pohledů, vždyť na tábore děti získají mnoho zkušeností, které se jim budou hodit po celý život.

Tábor, který nám mnozí závidí (2018)

Pro přílohu budišovského zpravodaje vyhledal z kronik a fotoarchívů a zpracoval

Ing. Milan Boček-Bohr

Příloha Budišovského zpravodaje č. 4/2018 www.mestysbudisov.cz/udalosti/budisovsky-zpravodaj
Samostatně neprodejné

Vydává: Úřad městyse Budišov, IČO 00289159, tel. 568 875 110, e-mail: obec@mestysbudisov
Redakce: Karel Pavlíček (e-mail karel_pavlicek@volny.cz, tel. 568 875 212),

Mgr. Jiří Horák.

Vyšlo v Budišově dne 21. 12. 2018

Technická realizace: Ing. Ladislav Dokulil

Tisk Tiskárna Jan Pospíšil, Velké Meziříčí